

истинѣ, и станува “живъ камъкъ”, [1. Пет. 2; 5] въ тоя духовный и славный храмъ Божій.

Както можемъ да кажемъ, Петръ е основаніе на Църквѣ-тѣ, така можемъ да кажемъ и всички-ты Апостоли сѫ основанія, и всякой Христіанинъ е “живъ камъкъ”, въ храмъ-тѣ лежи на Петра, като е той най напредъ по-зналъ и исповѣдалъ таѣжъ истинѣ, защото той не ѹжъ е знаѧль отъ себе си, но Богъ му ѹжъ е открылъ. “Не ти откры това плоть и кръвь, но Баща ми.”,

Това второ тълкованіе, що казахме, е на Йоанна Златоуста, Иларія, Григорія Нисский и на други отъ Отцы-ты, и на мнозина отъ днешни ты списатели.

Относително за *ключове-ты* въ 19 стран. видѣхме вече, че Йисусъ Христосъ имаше ключове-ты по много отъ трійсять години подиръ Петровѣ-тѣ смърть и той отваря, и никой не затваря [Отк. 1; 8: 3; 7]. Каквото и да е значеніе-то на *връзуваніе-то* и на *разверъзуваніе-то*, сѫща-та власть бѣше дадена отъ Христа на всичкыты Апостолы [Поан. 20; 22, 23: Мат. 18; 28]. За това Петръ нѣмаше въ това по голѣмѣ власть отъ други-ты Апостолы.

ИСПЫТАНИЕ ОТЪ ЮАН. 21; 15-17.

“Рече Йисусъ на Симона Петра: Симоне